

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24138/2024
11.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Драгиша Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3354/24 од 18.07.2024. године, у седници одржаној 11.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3354/24 од 18.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3354/24 од 18.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 10176/22 од 21.03.2024. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе извршено поднеском од 24.02.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужене да суд одреди прекид или застој поступка. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћене инвалиднине за период од јула 2019. године закључно са децембром 2020. године исплати износе, са законском затезном каматом, наведене у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да му на име накнаде штете због неисплаћене инвалиднине за период од јануара 2021. године до јануара 2024. године исплати износе са законском затезном каматом наведене у том ставу изреке. Ставом петим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 96.000,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 3354/24 од 18.07.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 10176/22 од 21.03.2024. године, у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима садржано у ставу петом

изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 10176/22 од 21.03.2024. године, тако што је тужена обавезана да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 109.500,00 динара. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 27.000,00 динара, ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачења права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неисплаћене инвалиднине у периоду од јула 2019. године до децембра 2020. године. Побijана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца усвојен донета је применом одредбе члана 172., у вези члана 155. Закона о облигационим односима и одредбе члана 69. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца („Службени лист СРЈ“, бр. 24/98, са изменама и допунама и „Службени гласник РС“, бр. 101/05 ... 50/18), на основу утврђеног чињеничног стања да је тужиоцу признато својство мирнодопског војног инвалида VI групе са 60% инвалидитета и правом на месечну инвалиднину коју тужена тужиоцу, у горе наведеном периоду, није исплатила. Одлука нижестепених судова, не одступа од уједначене судске праксе у предметима у којима је одлучивано о захтевима са истим правним основом и чињеничним стањем, као у овом предмету. Тужена у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у вези приложених писаних исправа, што није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 09.08.2022. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 310.044,72 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на новчано потраживање, у ком вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, следи да ревизија тужене није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Преиначење одлуке о трошковима не чини ревизију дозвољеном, на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, јер није преиначена одлука о главном захтеву (члан 28. Закона о парничном поступку).

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**